

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.41. S. Claræ obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

blicos, eumque a censuris, alius Sacerdos Ventura dictus a peccatis absolvit, postquam ejus confessionem exceperat; denique secundo die Paschatis quidam Fratrum Minorum Diotifecius nomine cœlesti epulo communivit: quæ ille Sacramenta inter magna pœnitentiæ indicia accepit. Non autem perunctus est sacro oleo, quod eo die Cortonæ deerat, Episcopum nondum habenti. Proximo die 22 Apr. 1253 vi morbi oppressus animam edidit. Post aliquot dies ejus frater Assisio rediit cum Valasco ejusdem Ordinis monacho, quem Papa præfecerat expiationibus, & Eliæ pœnitentiam examinare jusserat. Hunc ille mortuum audiens, curavit summæ fidei litteras confici, quoniam is modo vitam finiisset, publice testaturas.

Sæcul. XIII.
A.C. 1253.

§. XLI.

S. Claræ obitus.

Eodem tempore, quo Papa Assisii commorabatur, S. Clara vivere desiit. Per annos quadraginta duos cœnobium S. Damiani ex informationibus a S. Francisco acceptis gubernabat. Sub amictu vilissimo gestabat cilicium e fetis equinis, aut porcinam pellem: cubabat in humo nuda vel strata sarmentis & trunco pro pulvinari. Jejunium verum & S. Martini

Sup. Lib 77.
c. 9.
Vit. ap. Sur.
12. Aug. c. 12

Sæcul. XIII.
A. C. 1253.

c. 14.

tini sic colebat, ut panem duntaxat & aquam sumeret, ac diebus lunæ, Mercurii, & Veneris ab omni cibo abstineret, donec S. Franciscus ac Episcopus Assisinas eam tantæ inediæ moderari iusserunt. Ejus preces erant continuæ ac fervidæ, quarum efficacia hac præsertim occasione apparuit. Assisium oppugnabant Imperatoris Friderici copiae & inter has Saraceni sagittarii, qui monasterium S. Damiani jam conscendebant. Sancta Antistita quantumvis ægra ad portam duci, & ante se in capsella argentea eburneæ inclusa Hostiam divinam eo deferri voluit. Ibi prostrata inter lacrymas, Domine! aiebat; Tune ethnicis trades pauperes ac inermes famulas tuas, quas in tui amore educavi? Mox e sacra capsula vocem puerilem audiit dicentem: Ego vos semper custodiam. Et cum etiam pro civitate oraret, eadem vox inquebat: Urbs patietur ærumnas: sed eam protegam. Confestim Saraceni reliquerunt muros, in quos ascenderant. Papa Gregorius IX. initio Pontificatus sui per litteras se commendabat in ejus preces, ac singularem in ea fiduciam ponebat.

c. 25.

Præ austerâ vivendi ratione solutis viribus per octo & viginti annos affixa lecto, ut se occuparet, ac suæ in SS. Altaris Sacramentum pietati satisfaceret,
in

in lectulo ita se curabat erigi, ut sederet; ducebatque tenuissimum e colu filum, ex quo contexta linteola Eucharistica in viciniae templa distribuebat. Multos sanabat ægros signum Crucis super eos formando. Virgines suas ad amorem paupertatis, solitudinis, ac silentii, ad oblivionem parentum ac propinquorum, ad laborem manuum per precum intervalla cohortabatur.

Aula Romana Perusiae versante anno 1252, Cardinalis Raynaldus Episcopus Ostiensis, Papæ Gregorii IX. nepos, sanctæ Antistitæ ac Ordini ejus apprime favens, cum ejusdem morbum ingravescere comperisset, eam invisere properavit, & divina refecit dape; ad sorores autem sacram orationem habuit. S. Virgo his ei commendatis, ut perfectæ paupertatis privilegium ipsis concessum a Papa & Cardinalibus confirmari curaret, impensissime oravit. Anno sequente 1253 Papa Innocentius Assisii audiens Claram in dies magis languescere, ipse ad eam venit. Intravit cænobium cum quatuor Cardinalibus, manumque osculo excipiendam ei præbuit. At illa etiam pedi volebat suavium dare, eique gratificandum erat. Deinde, ut noxis exsolveretur, demisse petiit, dixitque: Utinam hæc absolutio mihi sufficeret! Dabat hanc ei cum benedictione amplissima; & S. Vir-

Sæcul. XIII.

A.C. 1253.

c. 28.

c. 21.

c. 9.

c. 22.

c. 25.

c. 26.

Sæcul. XIII. go plena solatio mansit, cum sacram
 A. C. 1253. munionem eo ipso die e manu Ministri
 Provincialis accepisset.

Vading. Exemplo S. Francisci testamentum
an. 1253. n. 5. condidit, in quo susceptum talis vitæ con-
 filium memorat, & suis fororibus ante om-
 nia paupertatis studium ad mentem
Vita. c. 27. S. Patris sui comendat. Denique spi-
c. 28. ritum Deo reddidit post die festum S. Lau-
 rentii 11 Aug. 1253. Ut primum id com-
 pertum est, tota urbe ad cœnobium S. Da-
 miani accurrente Magistratus custodes ibi
 posuit, ne corpus auferretur. Cum Fra-
 tres Minores inchoassent officium pro
 mortuis, Papa aliud nempe de Virgini-
 bus cantari voluit, perinde, ac si jam tum
 eam inter Cœlites collocaret. At Car-
 dinalis Ostiensis eum monebat, ne prope-
 raret nimium. Itaque Officium & sacrum
 pro vita functis celebratum est, atque i-
 dem Cardinalis de contemptu rerum flu-
 xarum verba fecit. Non videbatur sa-
 crum corpus in monasterio extra urbem
 sito relinquendum; sed intro ad S. Geor-
 gii templum, ubi sanctus Franciscus pri-
 mum sepultus fuerat, deferebatur inter
 tubarum sonos & ritu, quam fieri pote-
 rat, solennissimo, Papa & Cardinalibus
 honoris causa præsentibus.